

INTERJÚ

Dr. Vajdas Tímea
Az év családorvosa díj
erdélyi kitüntetettje

4.

CSENDES ÓRA

**Félni kell a magyar
egyházban a román
reformátusoktól?**

11.

ÉLETMÓD

**Kereskedelem:
nemi sztereotípiák
az áruházi polcokon?**

12.

5 484 910 60019 18021

CFR: együtt írjuk a történelmet

Hat év után ismét első a kolozsvári csapat, idén negyedik bajnoki címét szerezte meg

FOTÓ: RITI JÓZSEF ATTILA

Örömnappal a fellegvári Dr. Constantin Rădulescu Stadionban: a CFR minden riválisát maga mögé kényszerítette

Vasárnap este Kolozsváron többen nemcsak az egyház születésnapját ünnepelték, a pünkösdt, hanem a helyi csapat bajnoki címét is: a CFR hosszú évek után ismét a Liga 1 legerősebb csapata

lett. A román egyesülés centenáriumaiban a jelen-tős magyar szurkolói gárdával rendelkező fellegvári klub népnappal keretében vette át a kupát.

Színes riportban elevenítjük fel az est hangulatát.

14.

MAKKAY
JÓZSEF

VEZÉRCIKK

Önkormányzatok helyett meghozott bukaresti döntések

A hosszú évek óta megoldatlan medveügy talán a legjobb példa arra, hogy Romániában mennyire nincs hatalma a helyi és a megyei önkormányzatoknak. Mennyire kiszolgáltatottak a bukaresti kormányzatnak, amelynek tagjai egyrészt nem látják át, hogy helyi szinten mi történik, vagy ha mégis, akkor közömbösen vagy egyenesen rosszpindulattal viszonyulnak hozzá.

Számomra nem kérdés, hogy ha nem a Székelyföldön garázdálkodna a vadgazdálkodás hiányában túlszaporodott medveállomány, már rég megoldás születik az ügyre. Székelyföld változatlanul egyféle büntetendő terület maradt az egymást váltogató román kormányoknak, ahova nemcsak elegendő költségvetési támoga-

tás nem jut, hanem a gyenge lábakon álló romániai önkormányzatiság aprócska mozgásterét is megfűrik.

A vadgazdálkodásban már a rendszer-váltás óta kialakult egyféle helyi rend. A helyi vadászárságok felosztották egymás között a terepet, szerződéseket kötöttek az erdészeti igazgatóságokkal, közbirtokosságokkal és magánérdeszettekkel, így kialakulhatott a szakszerű vadgazdálkodás, ami nemcsak a vadak téli etetéséből, hanem a megfelelő vadásztatásból is áll. Minden vadászközösség tudja, hogy területén mennyi az optimális létszámú vadállomány, amit még elbírnak a természetes élőhely. A rendszer viszonylag jól működött sok területen, csak éppen a med-

veállomány felügyeletét vonták ki Bukarest ebből a keretből. És azt már rég tudjuk, hogy amit Bukarestben döntenek el, abból Erdélynek haszna nem, csak kára származhat. Igaz ez az autópálya-építéstől a közoktatásig az élet minden területén, és ez alól a vadgazdálkodás sem lehet kivétel.

Mennyire abszurd eljárás, hogy egy-egy székelyföldi faluban pusztító medvének a kilövését vagy befogását és elköltöztetését hosszas bukaresti aktatologatás előzi meg rendszerint olyan emberek részéről, akik a térképen sem tudnánk megmutatni, merre van az a bizonyos falu. Arról nem is beszélve, hogy medvét életükben nem láttak élőben, legfennebb vala-

milyen tudományos ismeretterjesztő film-ben. Innentől kezdve világos, miért kell egy-egy ilyen kilövési engedélyre heteket vagy hónapokat várni. Helyi szinten koordinált vadgazdálkodásról a medvepopulációk esetében ilyen formán szó sem lehet, Bukarestből pedig senki nem érzékeli, és nem látja át ennek hiányát.

Ugyanez történik az élet sok más területén. Bukarest éppen azoknak nem enged érdemi beleszólást a helyi ügyekbe, akik első kézből ismerik a felmerülő gondokat, így ők tudnák legjobban megoldani azokat. Ezért hazugság a sokat hangoztatott helyi autonómia intézménye, amit a közösségi autonómia alternatívájaként ajánl számunkra Bukarest.